

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3129/2023. (III. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Székesfehérvári Törvényszék 28.P.20.293/2019/10. számú végzése, valamint a Győri Ítéltábla Pkf.IV.25.179/2020/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője útján a Székesfehérvári Törvényszék 28.P.20.293/2019/10. számú végzése, valamint a Győri Ítéltábla Pkf.IV.25.179/2020/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó szerint a támadott végzések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [2] 2. Az indítványozó az ügy előzményeként a következőket adta elő. Az indítványozó egy konzorcium tagjaként egy főút elkerülő szakaszának megvalósítására irányuló közbeszerzési eljárásban vett részt. Az indítványozó 2005. augusztus 17-én megkötött szerződés alapján megkezdte a projekt kivitelezését, amelynek határideje 2007. december 15-én volt. 2007 júliusában két alvállalkozó beszüntette a munkavégzést az indítványozó konzorciumtársával szemben fennálló kiegyenlítetlen tartozásra hivatkozva, ezért, annak érdekében, hogy a projektet határidőben be tudják fejezni, az indítványozó megvásárolta a két alvállalkozó követeléseit. Az indítványozó ezen felül tévedés folytán további 47 181 414 Ft-ot utalt át a konzorcium másik tagjának. Időközben a két alvállalkozó 2008 szeptemberétől illetve 2009 januárjától felszámolás alatt állt. Az indítványozó ezt követően pert indított, mivel szerinte a követelésvásárlás érvénytelen volt. A Fővárosi Törvényszék 22.G.40.582/2009/53. számú ítéletében részben helyt adott a keresetnek. A felszámoló a jogerős ítélet megállapítása ellenére nem fizette meg az indítványozónak az ítéletben meghatározott összeget, illetve elutasította az indítványozó hitelezői igényének nyilvántartásba vételét. A felszámoló megtagadta a tévesen átutalt összeg visszafizetését is. Az indítványozó ezért kifogást terjesztett elő a Fővárosi Törvényszéken, illetve bejelentést tett a Felszámolók és Vagyonfelügyelők Országos Egyesületénél, amit követően a felszámoló rendelkezett a követelés nyilvántartásba vételéről. A Fővárosi Törvényszék ez alapján megszüntette a kifogási eljárásokat.
- [3] 3. Az indítványozó az ezen eljárással keletkezett költsége megtérítése iránt fordult a felszámolóhoz, és miután nem járt eredménnyel, fizetési meghagyás útján kívánta igényét érvényesíteni. Az indítványozó előzetes döntéshozatali eljárás megindítását is kezdeményezte. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 28.G.301.469/2012/8. számú ítéletével elutasította az indítványozó keresetét, és úgy ítélte meg, hogy az ügy kizárólag a magyar jog alkalmazása alapján eldönthető. Az indítványozó fellebbezése alapján a Fővárosi Törvényszék 4.G.76.028/2012/9. számú ítéletével helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését.
- [4] 4. Az indítványozó ezt követően keresetet indított az uniós jog megsértésével okozott kár megtérítése iránt a Fővárosi Törvényszékkel szemben, mivel végső fokon eljáró fórumként nem kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárást. Az ügyben a Székesfehérvári Törvényszék került kijelölésre, amely 27.P.20.957/2015/21. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.282/2017/5/II. számú ítélete helybenhagyta az elsőfokú döntést és megállapította, hogy az ügyben nincs helye uniós jog alkalmazásának. Ezt követően az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amely alapján az eljáró Kúria Pfv.III.22.500/2017/7. számú ítéletével helybenhagyta a Fővárosi Ítéltábla ítéletét, egyben elutasította az indítványozó előzetes döntéshozatali eljárásra irányuló kérelmét, mivel az ügyben nincs uniós tényállási elem, így nem vetődik fel a döntés meghozatalához szükséges uniós jog értelmezésére irányuló kérdés.
- [5] 5. Az indítványozó ezt követően perújítási kérelmet terjesztett elő az első fokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék előtt, és hivatkozott az Európai Bíróság (a továbbiakban: EUB) 2019. július 29-i Hochtief Solutions AG Magyarország Fióktelepe kontra Fővárosi Törvényszék ítéletére, C-620/17, ECLI:EU:C:2019:630, amely alapján

indítványozó szerint meg kell engedni a perújítást a tagállami bíróság olyan jogerős döntésével szemben, amelyet a releváns EUB ítéletek figyelmen kívül hagyásával hoztak meg. A Székesfehérvári Törvényszék 26.P.20.293/2019/10. számú végzése elutasította a perújítási kérelmet annak érdemi vizsgálata nélkül. A bíróság szerint a kérelem elkésett, mivel a Fővárosi Ítéltábla jogerős 5.Pf.20.282/2017/5/II. számú ítéletének kézbesítésétől kell a perújítási kérelem benyújtására nyitva álló határidőt számítani. A bíróság rámutatott emellett arra, hogy a kérelem eleve nem tartalmaz hivatkozást olyan uniós jogra vagy EUB ítéletre, amit ne vettek volna figyelembe az eljáró bíróságok.

- [6] Az indítványozó fellebbezése alapján a Győri Ítéltábla Pkf.IV.25.179/2020/9. számú végzése az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta és az indítványozó előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasította, mivel a perújítás tárgyában való döntéshozatal szempontjából szükségtelen az EUB eljárásának kezdeményezése.
- [7] 3. Az indítványozó ezt követően fordult Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Székesfehérvári Törvényszék 28.P.20.293/2019/10. számú végzése, valamint a Győri Ítéltábla Pkf.IV.25.179/2020/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése alapján.
- [8] Indítványozó szerint a tisztességes eljáráshoz való joga azért sérült, mert az Európai Bíróság ítéletei alapján nem tette lehetővé a jogerő áttörését. Az indítványozó szerint abból kiindulva, hogy a jogalkotó az Alkotmánybíróság döntései alapján lehetővé teszi a perújítást, analógia alapján lehetővé kellene tenni ugyanezt az Európai Bíróság döntései alapján is. A támadott bírósági döntés az indítványozó szerint tévesen értelmezte a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 260. § (1) bekezdés a) pontját, és az Alaptörvény 28. cikkébe ütköző formalista értelmezéssel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikkét. Az indítványozó hosszasan kifejtette, hogy a bíróság jogértelmezése azért sérti az Alaptörvény 28. cikkét, mert mellőzte a régi Pp. 155. §-ának analógia útján való alkalmazását az EUB döntéseire, mint perújítási okra. E tekintetben indítványában alapvetően az Alaptörvény 28. cikkének sérelmére hivatkozott, bár a támadott döntések megsemmisítését erre az alaptörvényi rendelkezésre tekintettel nem kezdeményezte.
- [9] Általában véve az Alaptörvény XXVIII. cikk sérelmét állította azon az alapon, hogy a támadott másodfokú döntés nem vizsgálta a kereset egészét. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme kapcsán arra is hivatkozott, hogy – azáltal, hogy perújítási kérelmét elutasította – a bíróság megsértette az indítványozó jogát arra, hogy a jogorvoslati (perújítási) kérelmében foglaltakat a bíróság érdemben megvizsgálja.
- [10] 4. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálja, hogy az indítványi kérelem megfelel-e az Abtv. és az Ügyrend szerinti befogadási feltételeknek.
- [11] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz előterjesztésének a sérelmezett döntés közlésétől számított 60 napon belül terjeszthető elő. Az indítványozó jogi képviselője a Győri Ítéltábla Pkf.IV.25.179/2020/9. számú végzését – a letöltési igazolás szerint – 2020. szeptember 14-én vette kézhez, a panaszt a Székesfehérvári Törvényszék 2020. november 12-én érkezett, vagyis az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitvaálló 60 napos határidőn belül, vagyis az indítvány határidőben benyújtottnak minősül.
- [12] 4.2. Az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt egyes követelményeknek nem felel meg. Bár az indítvány pontosan megjelölte a támadott bírósági döntést és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, az általa vélt alaptörvény-ellenességet, azonban az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben nem adott elő indokolást. Etekintetben utal arra az Alkotmánybíróság, hogy a perújítás, mint rendkívüli jogorvoslat keretében a panasszal támadott jogerős bírósági döntés kapcsán a jogorvoslathoz való jog sérelme nem vetődik fel, ha jogorvoslati jogát az alapperben, illetve a perújítás megengedhetőségéről rendelkező elsőfokú bírósági döntéssel szemben az indítványozónak lehetősége volt gyakorolni.
- [13] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét illetően a bíróság jogértelmezését vitatta az indítványozó, nevezetesen, hogy a bíróságnak a régi Pp.-ben meghatározott perújítási okok körét analógia útján ki kellett volna terjesztenie az EUB döntéseire az Alaptörvény 28. cikke alapján.
- [14] Az Alkotmánybíróság utal továbbá korábbi döntéseiben tett megállapítására, miszerint „[a régi Pp.] 260. § (1) bekezdés a)–d) pontjai, valamint 262/A. §-a olyan kógens rendelkezések, amelyek kimerítő jelleggel határozzák meg a perújítás lehetséges okait, és azok kibővítésére a jogalkalmazónak nincs felhatalmazása, mint ahogy az Alkotmánybíróság és az EUB jogállásának, tevékenységének, az előttük folyó eljárásoknak az össze-

hasonlítására sem rendelkezik ebben az összefüggésben kompetenciával a bíróság. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a polgári perrendi szabályozás jellegadó sajátosságaira, így különösen a perújítás, mint rendkívüli perorvoslat kivételes voltára figyelemmel az vetne fel alkotmányossági aggályokat, ha a zárt, kogens szabályozást például analógia alkalmazásával kiterjesztően értelmezné a jogalkalmazó, mivel az ilyen értelmezés meghaladná az Alaptörvény 28. cikke által meghatározott értelmezési kereteket, *contra legem* jogalkalmazáshoz, lényegében jogalkotáshoz vezetne.” {3257/2020. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [29]; 3486/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [31]}

- [15] Ebből következően a bíróság a régi Pp. 260. §-ának alkalmazása során kötve van a jogalkotó által meghatározott perújítási feltételekhez, s analógia útján nem jogosult kiterjeszteni annak szabályozási körét az EUB döntésére, mivel az *contra legem* jogalkalmazáshoz vezetne. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is utal arra, hogy az indítványozó kizárólag a bírósági döntésekben foglalt jogértelmezést vitatta azon az alapon, hogy a támadott bírósági döntések nem terjesztették ki a perújítás régi Pp. 260. § (1) bekezdésében foglalt feltételeit az EUB döntéseire. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a perújítási feltételek megtartását az Alkotmánybíróság törvényességi szempontból nem bírálja felül, alkotmányossági felülvizsgálatnak akkor lehet helye, ha a bírói döntés az eljárási törvény ellenében nem adja logikus indokát a perújítási kérelem visszautasításának. A jelen ügyben azonban a másodfokú bírói döntés részletesen számot adott a perújítás kérelem visszautasításának indokáról, és a kialakult bírói gyakorlat perbeli esetben való alkalmazásának indokoltságáról {lásd például: 3543/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [19]}.
- [16] Az Alkotmánybíróság utal továbbá a bíróságok jogértelmezését támadó alkotmányjogi panaszok kapcsán kialakított következetes gyakorlatára, miszerint „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]} Jelen ügyben is megállapítható, hogy az eljáró bíróságok döntésük indokolásában az alapügyben részletesen kifejtettekre visszautalva egyértelműen számot adtak arról, hogy miért, mely jogi érvek mentén tartják megalapozatlannak a perújítási indítványt. Az Alkotmánybíróság nem bocsátkozik annak érdemi vizsgálatába, hogy a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott bírósági döntés helyes volt-e, figyelemmel idézett gyakorlatára. Továbbá jelen ügyben is hangsúlyozza az Alkotmánybíróság, hogy nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {lásd hasonlóan például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]; 3215/2021. (V. 28.) AB végzés [21]–[22]}.
- [17] 5. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésére – az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. február 28.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1958/2020.

